

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกกำลังศึกษาราชายโคะนี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร นี่คือการศึกษานี้ใหม่สำหรับลูก
- คำถาม:** ทำไมลูกบางคนสอบตกในการศึกษาเล่าเรียนนี้?
- คำตอบ:** การชกมวยเกิดขึ้นกับมายาในขณะที่พวกเขา กำลังศึกษาเล่าเรียน สติปัญญาได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรงมากจากการชกมวยกับมายา ดังนั้นเนื่องจากการบาดเจ็บ ดวงวิญญาณจึงไม่ได้้อย่างจริงแท้กับพ่อ ลูกที่แท้จริงจะอยู่อย่างปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ

โอม ชานติ ลูกๆ ทั้งหมดมีศรัทธาว่าพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นทุกๆ 5,000 ปี และสอนลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัด หากลูกคนใหม่ได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้ พวกเขาไม่สามารถเข้าใจว่าใครคือพ่อทางจิต และใครคือลูกทางจิต ลูกๆ รู้ว่าลูกทั้งหมดคือพี่น้องชาย และผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครูและครูสูงสุดของลูก ลูกๆ ต้องจดจำสิ่งนี้โดยอัตโนมัติอย่างแน่นอน ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกเข้าใจว่ามีพ่อทางจิตเดียวเท่านั้นของดวงวิญญาณทั้งหมด ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นของศาสนาใดก็ตาม ดวงวิญญาณทั้งหมดก็จดจำท่านแน่นอนว่ามนุษย์ทั้งหมดจดจำท่าน พ่อได้อธิบายแล้วว่า มีดวงวิญญาณในแต่ละคน เวลานี้พ่อพูดว่า ละทิ้งศาสนาทั้งหมดของร่างกายและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกดวงวิญญาณกำลังเล่นบทบาทของลูกที่นี่ ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกันว่า ลูกเล่นบทบาทอะไร ลูกเข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกคือราชา โยคี ทุกคนผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนคือโยคีแน่นอนว่าพวกเขาต้องมีโยคะกับครูที่สอนเขา พวกเขาตระหนักถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขารู้ว่าพวกเขาจะกลายเป็นอะไรด้วยการศึกษาของเขา มีการศึกษาเดียนี่เท่านั้นที่นี้ และสิ่งนี้เรียกว่าการศึกษาเพื่อกลายเป็นราชาเหนือราชา นี่คือการศึกษายโคะ ลูกมีโยคะกับพ่อเพื่อประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถสอนราชา โยคะนี้ได้ มนุษย์ไม่ได้สอนลูก ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ แล้วลูกก็สอนผู้อื่น ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน “พ่อกำลังสอนเราดวงวิญญาณ” เนื่องจากการไม่จดจำสิ่งนี้จึงไม่มีการสะสมพลัง เหตุนี้เองสิ่งเหล่านี้จึงไม่อยู่ในสติปัญญาของผู้คนมากมาย ดังนั้นพ่อจึงพูดเสมอว่า จงอยู่อย่างเชื่อมโยงโยคะอย่างสม่ำเสมอและอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงแล้วจึงอธิบาย “ฉันกำลังสอนพี่น้องของฉัน” ลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณและท่านคือพ่อ ครู และครูของทุกคน ลูกต้องมองเห็นแต่ละคนเป็นดวงวิญญาณ มีการจดจำกันว่า การหลุดพ้นในชีวิตได้รับมาภายในหนึ่งวินาที แต่ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ เป็นเพราะลูกไม่ได้กลับมาเป็นนักเรียนดวงวิญญาณ จึงไม่มีพลังในคำพูดของลูก ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถอธิบายในวิธีที่พ่ออธิบายได้ บางคนก็อธิบายอย่างดีมาก เป็นที่เข้าใจได้ว่าใครคือหนามและใครคือดอกไม้ เด็กๆ ศึกษาในโรงเรียนจนถึงชั้น ป.5 หรือ ป.6 จากนั้นพวกเขาก็ได้รับการเลื่อนชั้น เมื่อเด็กๆ ที่ได้รับการเลื่อนชั้น, ครูทั้งหมดของชั้นอื่นๆ ก็จะเข้าใจได้อย่างเร็วกว่าเด็กคนไหนทำความพยายามที่ดีมากและใครที่ศึกษาเล่าเรียนได้ดีและได้รับอันดับที่สูง ครูเข้าใจสิ่งนี้แน่นอน นั่นคือการศึกษาทางโลกในขณะที่มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ นี่คือการศึกษานะโอโลก ที่นี้ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าใครบางคนได้เคยศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากก่อนหน้านี้ และเหตุนี้เองเขาจึงกำลังศึกษาเป็นอย่างดีในเวลา นี้ไม่เลย ที่นั่นเมื่อมีการเลื่อนชั้นนักเรียนหลังจากการสอบ ครูก็เข้าใจว่าเขาได้ทำความพยายามอย่างดี ด้วยเหตุนี้จึงได้รับอันดับต้นๆ ที่นี้,นี่คือการศึกษานี้ใหม่ ไม่มีใครเคยศึกษาสิ่งนี้มาก่อน เพราะนี่คือการศึกษานี้ใหม่ ผู้เดียวที่สอนก็ใหม่ ทุกสิ่งใหม่ ท่านสอนคนใหม่และในบรรดาคนเหล่านั้นก็เป็นผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีที่รู้ได้ว่าเป็นผู้เพียรพยายามที่ดี นี่คือการรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ ไม่มีใครอื่นที่สอนสิ่งนี้ ยิ่งลูกให้ความใส่ใจต่อการศึกษามากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในอันดับที่สูงมากเท่านั้น ลูกบางคนก็อ่อนหวานและเชื่อฟังมาก ทันทีที่ลูกเห็นพวกเขา ลูกรู้สึกได้ว่าพวกเขาคือผู้ที่สอนได้ดี ลูกสามารถเข้าใจได้จากพฤติกรรมและวิธีการพูดของพวกเขาว่าพวกเขาไม่มีข้อบกพร่องเลย บาบากลามทุกคนว่า คนนี้สอนเป็นอย่างไร? มีข้อบกพร่องใดๆในผู้นี้หรือไม่? หลายคนก็บอกว่าไม่ควรให้ใครให้ข่าวของเขาแก่บาบาโดยไม่ถามพวกเขา ก่อน บางคนก็สอนได้ดีมาก ในขณะที่ผู้อื่นไม่ได้มีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด พวกเขาถูกจู่โจมโดยมายาอย่างมาก พ่อรู้ว่าคนไหนถูกมายาหลอกลวงอย่างมาก แม้ว่าพวกเขาจะสอนมาแล้วเป็นเวลา 10 ปี มายาก็มีพลังมากที่พวกเขากลับมาเป็นนักเรียนที่สร้างและติดกับ พ่ออธิบายว่าทุกคนที่เข้มแข็งลูกทำร้ายจากมายา มายามีพลังด้วยเช่นกันและต่อสู้รบกับผู้ที่มิพลัง ลูกเข้าใจว่าผู้ที่บาบาเข้ามาในเขานั้นคืออันดับหนึ่ง และมีผู้คนมากมาย ที่ตามมาหลังจากท่านตามลำดับกันไป บาบาให้ตัวอย่างหนึ่งหรือสองคน แต่มีหลายคนก็ตามลำดับกันไป ลูกก็ตะที่อยู่ในเดลีมีความฉลาดมาก เธอเป็นลูกที่อ่อนหวานมาก บาบาพูดอยู่

เสมอว่า กิตะนี้เป็นกิตะที่แท้จริง ผู้คนอ่านกิตะนั้นแต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าพระเจ้าได้สอนราชา โยคะและทำให้ลูกเป็นราชา เหนือราชาได้อย่างไร เมื่อเป็นยุคทอง แท้จริงแล้วมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น สิ่งนี้เป็นเรื่องของเมื่อวานนี้ พ่อพูดว่า: เมื่อวานนี้พ่อทำให้ลูกมั่งคั่งมาก ลูกมีโชคหลายล้านเท่า เวลาที่คุณคิดว่าลูกได้กลายเป็นอะไร! ลูกสามารถรู้สึกถึงสิ่งนี้ได้ ลูกไม่ได้รับความรู้สึกใดๆจากผู้ที่เกี่ยวข้องกิตะอื่นๆ พวกเขาไม่เข้าใจแม้แต่บ่อย ศรีมัททกวัตติดาได้รับการจดจำว่าเป็นสิ่งที่สูงส่งที่สุด พวกเขาช่างและศึกษากิตะและถ่ายทอดสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น พ่อไม่ได้หยิบยกหนังสือใดๆขึ้นมา มีความแตกต่าง พวกเขาไม่ได้มีการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเลย พวกเขาตกต่ำลงมาเรื่อยๆ ดูซิว่าทุกคนกลายเป็นอะไรจากการมีความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่ง! ลูกเข้าใจว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นวงจรแล้ววงจรเล่า พ่อพูดว่า พ่อสอนลูกและพาลูกข้ามมหาสมุทรแห่งยาพิช มีความแตกต่างมากมาย การศึกษาคัมภีร์คือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า ไม่มีใครพบพ่อด้วยการศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น พวกเขาคิดว่าลูกจะไปถึงสถานที่เดียวกันไม่ว่าลูกจะไปในหนทางใดก็ตาม บางครั้งพวกเขาพูดว่าพระเจ้าจะมาในรูปใดรูปหนึ่งและสอนเรา ในกรณีนั้นในเมื่อพ่อต้องมาเพื่อสอน แล้วพวกเขากำลังสอนอะไร? พ่อพูดว่า มีคำพูดที่ถูกต้องในกิตะเหมือนกับเกลือหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง ลูกสามารถหยิบยกประเด็นเหล่านั้นกับพวกเขา ไม่มีคัมภีร์ ฯลฯ ในยุคทอง คัมภีร์เหล่านี้เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าคัมภีร์เหล่านั้นคงอยู่มาช้านันรันดร์ ที่คัมภีร์เหล่านั้นได้เกิดขึ้นมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ไม่เลย พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของคำว่า “นรันดร์” พ่ออธิบายว่า ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้คงอยู่ตลอดไปอย่างแท้จริง พ่อกำลังสอนราชา โยคะแก่ลูก ท่านพูดว่า พ่อสอนลูกในเวลาแล้วพ่อก็หายไป ลูกพูดว่าอาณาจักรของลูกนั้นคงอยู่ตลอดไป มันเป็นอาณาจักรเดียวกัน แต่เป็นเพียงแค่ชื่อเท่านั้นที่เปลี่ยน เพราะมันไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ แทนที่จะเรียกว่าเทพ ลูกกลับลูกเรียกว่าอินดู แต่ลูกก็ยังคงเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เช่นเดียวกับที่ผู้อื่นผ่านสภาพของสโตประธาน สโต ราโจ และตโม ในทำนองเดียวกันลูกก็ลงมาเช่นกัน เมื่อลูกกลับมาราโจ เนื่องจากความไม่บริสุทธิ์แทนที่จะเรียกว่าเทพ ลูกก็ถูกเรียกว่าอินดู แต่ในความเป็นจริงชื่อ “อินดู” เป็นของดินแดนแผ่นดินอินดูสถาน ดั้งเดิมแล้วลูกเป็นเทพ เทพมีความบริสุทธิ์เสมอ เวลานั้นมนุษย์ไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นพวกเขาจึงได้รับชื่อว่า “อินดู” ถามพวกเขาว่า: ศาสนาอินดูถูกสร้างขึ้นเมื่อใดและใครเป็นผู้สร้างขึ้นมา? พวกเขาจะไม่สามารถให้คำตอบแก่ลูกได้ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นเคยมีอยู่จริง ซึ่งได้รับชื่อที่ไพเราะมากมาย เช่น ดินแดนสุขาวดี ฯลฯ สิ่งที่ผ่านมาไปแล้วจะชั่วรอย ในเวลานี้ลูกรู้ทุกสิ่งตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ ในขณะที่ลูกรู้มากขึ้นเรื่อยๆ ลูกก็จะอยู่อย่างมีชีวิตชีวา บางคนถึงกับตาย การบรรพากับมายาของลูกเริ่มต้นเมื่อลูกเป็นของพ่อ บางคนก็กลายเป็นคนทรยศด้วยเช่นกัน ลูกเป็นของราวันแล้วลูกก็เป็นของราม จากนั้นราวันก็ทำให้ลูกๆของราม(พระเจ้า) พ่ายแพ้ และดึงพวกเขาเข้าไปหาตนเอง ลูกบางคนล้มป่วย แล้วลูกก็ไม่ได้เป็นทั้งของที่นี่และไม่ได้อยู่ที่นี้ ลูกไม่มีทั้งความสุขหรือประสบกับความทุกข์ ลูกคงอยู่ในช่วงระหว่างกลาง ในบรรดาลูกๆเช่นกัน มีหลายคนที่อยู่ตรงกลาง พวกเขาไม่ใช่อะไรอย่างสมบูรณ์ และพวกเขาก็ไม่ได้เป็นของราวันอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดี เมื่อبابาถามบางสิ่งแก่ลูก ลูกหลายคนยกมือ แต่ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกไม่มีสติปัญญาเช่นนั้น บาบาสอนว่า แน่แน่นอนจงพูดสิ่งที่เป็นสิริมงคล ลูกทั้งหมดพูดว่า ลูกจะเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ เรื่องราวนั้นเป็นเรื่องราวของการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ในหนทางของความไม่รู้ ลูกเคยฟังเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง แต่ไม่มีใครถามคำถามนี้ได้ ที่นี้พ่อถามลูก: ลูกคิดอย่างไร? ลูกมีความกล้าหาญเพียงพอไหม? ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน เมื่อใครบางคนมาเขาก็ถูกถามว่า: เคยทำบาปในชาติเกิดนี้หรือไม่? ทุกคนเคยเป็นคนบาปมาชาติแล้วชาติเล่า หากลูกพูดถึงบาปของชาติเกิดนี้ ลูกก็จะอยู่อย่างเบาสบาย ไม่เช่นนั้นแล้วสำนักของลูกจะกีดกร้อนอยู่ภายใน ด้วยการบอกความจริง ลูกก็อยู่อย่างเบาสบาย ลูกๆ บางคนก็ไม่ได้บอกความจริง ดังนั้นมายาจึงชกพวกเขาอย่างแรงมาก การชกมวยของลูกนั้นหนักหน่วงมาก ในการชกมวยเช่นนั้นร่างกายของลูกได้รับบาดเจ็บ ในขณะที่สติปัญญาของลูกถูกทำร้ายอย่างรุนแรง บาบาก็รู้เรื่องนี้เช่นกัน บรรพมานี้ก็กล่าวไว้ว่า ฉันได้มาถึงชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของฉัน ฉันเคยเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ที่สุดและเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุด ฉันจะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ฉันไม่ได้พูดว่า ฉันเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พ่อผู้เดียวนั้นก็ยืนยันในสิ่งนี้ด้วยเช่นกันและพูดว่า ผู้นี้เป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุด พ่อพูดว่า พ่อมาในต่างแดนและเข้ามาในร่างกายที่ต่างไป พ่อเข้ามาในผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา เวลานั้นเขากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังมาก พ่อรู้สิ่งนี้ ลูกคนนี้ของبابาอยู่ใกล้ชิดมาก เขาไม่สามารถแยกห่างจากพ่อได้ พ่อไม่สามารถแม้แต่จะมีความคิดว่าพ่อควรจะไปจากเขาไป เขากำลังนั่งถัดจากพ่ออย่างแน่นอน บาบามาเป็นของฉันท่านกำลังนั่งอยู่ในบ้านของฉัน บาบาก็รู้สิ่งนี้และท่านก็หัวเราะและพูดเล่นกับبابา ผู้นี้พูดว่า วันนี้นาบาท่านอาบน้ำให้ฉันได้ ป้อนอาหารฉันได้ ฉันเป็นลูกเล็กๆ ของท่าน ฉันจดจำبابาในวิธีต่างๆ มากมาย แล้วก็อธิบายแก่ลูกๆ: จดจำبابาด้วยวิธีนี้ บาบามา ท่านอ่อนหวานมาก ท่านทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ประเด็นเหล่านี้ไม่สามารถอยู่ใน

สติปัญญาของคนอื่นได้ พ่อเฝ้าแต่ทำให้ทุกคนสดชื่นแจ่มใส ทุกคนก็เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามต่อไป แต่พฤติกรรมของลูกก็ควรสะท้อนสิ่งนั้น หากลูกทำความผิดลูกก็ควรเขียนและบอกบาปในที่: “บาป ลูกได้ทำความผิดนี้” บางคนเขียนและพูดว่า “บาป ลูกทำความผิดไปแล้ว ยกโทษให้ลูกด้วย!” หากหลังจากที่ได้กลายเป็นลูกของพ่อ ลูกทำความผิดความผิดนั้นก็วิญญูณเป็นร้อยเท่า หากลูกพ่ายแพ้มาหา ลูกก็กลายเป็นอย่างเช่นที่ลูกเคยเป็นมาก่อน มากมายพ่ายแพ้ นี่คือการแข่งขันชกมวยที่ทรงพลังมาก เป็นการต่อสู้ระหว่างรามและราวัน พวกเขาได้แสดงว่าพระเจ้าได้ยกกองทัพลงไป นั่นคือละครที่ถูกสร้างขึ้นสำหรับเด็ก เด็กเล็กๆไม่มีความเข้าใจมากนัก พ่อพูดว่า สติปัญญาของผู้คนเหล่านั้นเช่นกันก็มีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้น พวกเขาพูดว่า แต่ละคนคือรูปแบบหนึ่งของพระเจ้า นั่นหมายความว่าแต่ละคนเป็นพระเจ้า และสร้างหล่อเลี้ยง และทำลายอย่างนั้นหรือ? พระเจ้าไม่ได้ทำลายสิ่งใดเลย การพูดเช่นนั้นเป็นความไม่รู้เช่นนั้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่า ผู้คนเฝ้าแต่สักการะบูชาตุ๊กตา เป็นที่น่าประหลาดใจว่าสติปัญญาของมนุษย์ได้กลายเป็นอะไร พวกเขาใช้เงินอย่างมาก! พ่อพรับกับลูกและพูดว่า พ่อทำให้ลูกยิ่งใหญ่ แต่ลูกได้ทำอะไร? ลูกก็เข้าใจเช่นกันว่าลูกเคยเป็นเทพ และจากการรวมไปรอบวงจรเวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน จากนั้นก็จะกลายเป็นเทพอีกครั้ง สิ่งนี้ต้องอยู่ในสติปัญญาของลูก เมื่อลูกกำลังนั่งที่นี้ ให้ความรู้นี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูก บาบามาเต็มไปด้วยความรู้ แม้ว่าท่านจะอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบท่านก็ถูกเรียกว่าเต็มไปด้วยความรู้ ความรู้ทั้งหมดคงอยู่ในลูกดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ผู้คนพูดว่าดวงตาของพวกเขาถูกเปิดขึ้นด้วยความรู้นี้ พ่อได้ให้ดวงตาของความรู้แก่ลูก เวลานี้ดวงวิญญาณรู้จักตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก วงจรก็ยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่อง บราห์มินคือผู้ที่ได้รับกบจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีใครสอนเหล่าเทพ พวกเขาไม่ต้องการคำสอนใดๆ ลูกผู้ที่จะกลายเป็นเทพต้องศึกษาเล่าเรียน เวลานี้พ่อที่นั่งที่นี้และอธิบายสิ่งใหม่ๆเหล่านี้ ลูกกลับมาสูงส่งด้วยการศึกษาความรู้ใหม่นี้ ผู้ที่เป็นอันดับแรกกลายเป็นอันดับสุดท้าย และผู้ที่เป็นอันดับสุดท้ายจะกลายเป็นอันดับแรก นี่คือการศึกษาเล่าเรียน เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาปมาทุกวงจรและเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ จากนั้นความรู้นี้ก็จบสิ้นลง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเชื่อฟังอย่างมากและเคลื่อนไปด้วยความอ่อนหวาน อย่ามีความหยิ่งยโสใดๆของร่างกาย หลังจากกลายเป็นลูกของพ่อ อย่าได้ทำความผิดใดๆ ลูกต้องระมัดระวังมากเมื่อชกมวยกับมายา

2. เพื่อที่จะทำให้คำพูดของลูกเต็มไปด้วยพลัง จงฝึกฝนการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ให้คงอยู่ในสำนึกของลูกว่าลูกกำลังถ่ายทอดสิ่งที่บาปได้สอนลูก และแล้วก็จะมีส่วนในคำพูดของลูก

พร: ขอให้ลูกคงความซาบซึ้งที่ไม่สูญสลายของการเป็นบราห์มิน ผู้ที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าและมีประสบการณ์ความสุขสันต์และความเบิกบานทางจิต

ลูก บราห์มินผู้ที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าสูงกว่าเหล่าเทพอีก ความรู้ของพ่อจะไม่ปรากฏออกมาในชีวิตของเหล่าเทพ จะไม่มีแม้ประสบการณ์ของการพบปะพระเจ้า ดังนั้นเวลานี้ คงความซาบซึ้งเสมอว่าลูกเป็นบราห์มิน ผู้ที่กำลังจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า และแม้สูงมากกว่าเหล่าเทพ เพียงความซาบซึ้งที่ไม่สูญสลายนี้ จะสามารถทำให้ลูกมีประสบการณ์ของความสุขสันต์และความเบิกบานทางจิต ถ้าลูกไม่มีความซาบซึ้งนี้ อย่างสม่ำเสมอ บางครั้งลูกจะอยู่ในความสุขสันต์และบางครั้งจะสับสน

คติพจน์: เมื่อลูกอุทิศแม้งานรับใช้ของลูกให้แก่พ่อ และแล้วลูกจะสามารถเรียกได้ว่า ดวงวิญญาณที่อุทิศตน

***** โอม ขานติ *****